

[PODŁAWIĆ *vb pf*

podławić, podłabić.

o *prawdopodobnie jasne (tak w po-); -ã-, -a-*.

inf podławić. ◇ praet 3 sg m podławił. ◇ 3 pl m pers podłabili.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Doprowadzić wielu do zguby; pozabijać [kogo]:

podławić czym: przepuście ludowi fwemu. A przeczgo głode^m chcecie wymorzić/ morem y oblężeni/ y ynnymi ciężkoćiami podławić? FlawHist 119v; RymszaDeket 43.

Zwrot: »podłabić nieboszczykow« = pozabijać, uczynić z kogoś nieboszczyków: Tatarowie Litewfcy [...] Dwu więzniow przedeń wiodą/ potym Boiarłkiego Syná z trzemá łtrzelcami/ wiodą też do niego. Bo Rotmíftrze Kozaccy/ piędziefiąt Strzelczykow/ Krom tych trzech/ podłabili wżytkich niebofzczykow. RymszaDeket 55.

Synonimy: wygładzić, wytracić, zabić, zgubić, zniszczyć.

Formacje współrdzenne cf DŁAWIĆ.

MŚ, AL